

Številka 41. številka
vred ali
v Mariboru s pošiljanjem
na doma celo leto 52 dni,
pol leta 16 dni, štiri leta
8 dni. Izven Jugoslavije
56 dni. Naročnina se pošlje
na upravnništvo "Slovenski
Gospodar" v Mariboru,
Koroška cesta 5. Naročnina se plačuje
vnaprej. Naročnina se plačuje
vnaprej.
Telefon Interurban št. 115.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru,
Koroška cesta št. 5. Rok
pisa se ne vračajo. Upravi-
ništvo sprejema naročila,
inšerate in reklamacije.
Cene inšeratov po dogo-
voru. Za večkratne oglaš-
be primeren popust. Nezapadle
reklamacije se pošiljajo
prosto.
Čekovni račun poštnega
urada Ljubljana št. 1042.
Telefon Interurban št. 115.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

41. številka.

MARIBOR, dne 9 oktobra 1924

58 letnik.

Samostojneži zopet lažejo.

Pravilnice našega ljudstva poznajo zmaja, ki se vedno oteplje s kakim repom, ko so mu že vse glave pobite. Rep takega posekanega in uničenega zmaja je tudi Samostojna laži-kmetjska stranka. Ona je zadnji rep centralističnega zmaja, ki se še oteplje pred neizogibnim svojim koncem. To stranko je ustvaril policajdemokrat Žerjav kot centralistično zanjko in vabo. Vsaka laž in sleparija pa trpi samo kratek čas pri tako prevdarnem in mislečem ljudstvu kot je naše in tako je tudi Samostojna »kmetjska« stranka izgubila eno svojo postojanko za drugo in pri zadnjih volitvah je ostala z enim samim poslanskim mandatom in še tega je dobila izpod količnika po volilnem redu za ostanek.

Samostojneži, otroci in slugi centralističnega hajduka Žerjava so imeli poprej celo vrsto laži in sleparij za nezavedne in nerazsodne ljudi: za ene samostojnost, za druge skupnost s srbsko kmetjsko ali zemljoradniško stranko, za tretjo zeleno internacionalo, za četrto kmetjsko vladno in nadoblast v državi in tako je šlo naprej zelo gostobesedno in goljufivo, da se prikrije pravi namen, služiti centralistični gospodi proti slovenskemu ljudstvu za razne profite.

Srbski zemljoradniki, ki so tedaj še strogo zastopali kmetjsko stanovsko stališče, so takoj po prvih volitvah spoznali slovenska samostojne kmetijske po družbi poslancev, ki je prišla v Beograd v slepo pokorščino in službo multiminijonarja Pašića, za izdajalce kmetjskega stanu in njegovih pravičnih zahtev ter so pretrgali vse zveze z njimi. Samostojneži se za to niso zmenili, ker so mislili, da bodeta Pašić in Pribičević cela leta vladala in da ne bo več treba stopiti pred narod.

Volitve so se pa le razpisale ter so samostojnežem tudi pokazale, da je slovenski narod strogi gospodar, ki hoče račun in obračun za hišnikovanje. Ko je sam Pucelj prišel po slučaju v parlament, se je pa takoj prislil srbskim zemljoradnikom, ki so med tem tudi že pokopali mnogo svojih prvotnih strogo kmetjsko-stanovskih nazorov. Te stranke se Pucelj drži kot klop in potem nje se skuša postavljati kot »zastopnik Slovenije in Slovencev«. Če bi zemljoradniki vodili nekdanji voditelji kot na primer Avramović in Komadinč, bi Pucelju žig kmetjskega izdajalstva ostal žareč tudi pri srbskih zemljoradnikih, ker pa to stranko vodijo sedaj drugi ljudje, zato pa tudi Pucelju uspeva laganje pred srbskimi zemljoradniki.

Zastopniki ogromne večine slovenskega ljudstva bi mirno pustili Pucelja pri zemljoradnikih dobro vedoč, da ga tudi oni spoznajo, kakor so ga spoznali njihovi predniki in kakor ga pozna kmetjsko ljudstvo Slovenije. Pucelj pa te velike popustljivosti od strani pravih slo-

venskih zastopnikov ni znal uvaževati in je po zadnjem zborovanju zemljoradnikov v Beogradu čisto opojen, drzen in neroden prevzel vlogo nekega opolnomočenika Slovenije in slovenskega ljudstva, ki je dovolj pokazalo, da njegove stranke ne samo ne mara, ampak tudi ne potrebuje. Pucelj je »obtoževal« zastopnico cele prave Slovenije in je dobil odgovor, ki pred Srbi in pred celokupno jugoslovansko javnostjo gotovo ne bo služil njegovim interesom. Poljedelski minister dr. Kulovec je namreč dal listom izjavo, ki del samostojnih Puceljevih »obtožb« tako-le zavrača:

Kar se tiče preganjanja pristavev Puceljeve stranke, ki ima v Sloveniji en mandat, dobljen z ostankom, moram reči, da niti enemu pristahu te stranke nisem storil nobene krivice in nisem nikogar preganjal ali premeščeval. Odpustil samo enega okrajnega ekonoma, ki nima nobene sposobnosti za to meslo in ki se je drznil še vrhu tega najogabnejše s svojim podpisom kot drž. okrajni ekonom napasti vso našo stranko brez vsakega stvarnega razloga. Premestil sem tudi enega kmetijskega učitelja, ne radi tega ker je pristal SKS, temveč radi nedostojnega obnašanja in ker je načelnik orjune in ker je napadel nedolžno učiteljico, ki je služila v Italiji. Po mojem prepričanju taki ljudje niso sposobni vzgajati kmetjske mladine. In radi preganjanja samostojnih kmetov se sedaj Pucelj pritožuje, o čigar ministrovanju bi mogli pristati SLS povedati v strankarskem oziru — stvari, ki bi ne pričale o baš največji nepristranosti g. Pucelja. Jaz bi teh stvari ne omenjal, če si ne bi Pucelj brez vsakega povišja izmislil celo bajko o preganjanju samostojnih kmetov in zainteresiral tudi srbske zemljoradnike, ki ne poznajo razmer.

Glede Kmetijske družbe, radi katere so zemljoradniki protestirali pri Davidoviču, moram reči, da je koalicijska vlada, v kateri je sedel gospod Pucelj — leta 1921 ali 1922 prvič razgnala odbor Kmetijske družbe, imenovala komisarja in se s tem vmešavala v notranje razmere zasebnega društva, ki je imelo velik vpliv na kmetjske razmere v Sloveniji. Ne bom govoril o razmerah v družbi za tistega časa, ko so jo imeli v rokah samostojni kmetje, ker so te razmere dobro znane, Srbi-jancem pa nočem teh razmer razkrivati. Vseled teh razmer je prišel na čelo družbe profesor Jarc, ki je odličen in prvovrsten agrarni politik. Samostojnim kmetom in Žerjavovim ljudem se je posrečilo, da so drugič postavili komisarja družbi, ki je osnovana na društvenem zakonu. Postavili so za komisarja človeka, ki nima pojma o poljedelstvu, ki ni v družbi nič delal, dobival pa je večjo nagrado. Sedaj se je izvršila samo povrnitev v prvotno stanje, ko je postavljen za komisarja profesor Jarc, ki je bil pred odstavitvijo poselovodeči podpredsednik družbe, ker predsednika sploh ni bilo. V tej družbi, ki je dobro delala, so uvedli strankarstvo in hočejo to

strankarstvo nadaljevati. Naloga novega komisarja je, da družbo depolitizira in spremeni pravila tako, da bodo mogli biti zastopani v odboru vsi in da more družba delati. Obžalujem, da se te stvari prikazujejo v drugi luči, kot so v resnici in da se s takimi stvarmi prihaja pred ministrskega predsednika Davidoviča.

Na koncu bi še opomnil, da ima SLS v Sloveniji od 26 mandator 21. Tri mandate so nasprotne stranke dobile vsled volivne geometrije, drugače bi dva od teh pripadla Slovenski ljudski stranki. Dva mandata so dobili radičevci s količnikom. Tako sta v vsej Sloveniji dobile samo dve stranki količnik. — To pove več kot vse pritožbe.

Zadnji rep centralističnega zmaja dr. Žerjav, ki razven prisleparjenega mandata v Ljubljani in pouličnih orjuncem nima nič v Sloveniji, se je po Pucelju do kraja otepel in Pucelj je za »samostojne« kmetijske nepremišljeno podrl še zadnjo brv, po kateri bi se ostan-ki nekdanje »samostojne« lahko še vrnili na pota prave ljudske in kmetijsko-stanovske politike.

Sadni sejem v Ljubljani.

Po nekaterih krajih Slovenije, zlasti po Gorenjskem in po Štajerskem je letos jako dobra sadna letina. Da bi se našim sadjarjem olajšala kupčija z zimskim namiznim sadjem, se je odločilo tukajšnje Sadjarsko in vrtnarsko društvo s sodelovanjem urada velesejma in s podporo ministrstva za kmetijstvo prirediti v dneih 18.—20. t. m. na velesejmišču v Ljubljani velik sadni sejem. To bi bilo nekaj novega in doslej vsaj pri nas neobičajnega. Kljub temu pa se je nadejati, da se bo obneslo, ker je zanimanje za naše sadje precejšnje zlasti v jugu naše države, kjer manjka zlasti zimskih jabolok, pa tudi v sosednem inozemstvu. Zakaj bi enkrat ne poizkusili prirediti kupčije z lepim izbranim zimskim namiznim sadjem tako, da bi producenti postavili na sejma vzorce od robe, ki jo imajo na prodaj! In zakaj ne bi porabniki in večji sadni trgovci kupili sadja naravnost od producenta na sejmu!

Prireditev je tako zamišljena, da bo Sadjarsko in vrtnarsko društvo potom primerne reklame in pouka preskrbelo dobro udeležbo od strani producentov, ozir. ponudnikov. Velesejmski urad bo pa zainteresiral za sejmu porabnike in sadne trgovce. Posebni odbor bo na sejmu zastopal producenta ozir. ponudnika, ako bi se sam ne udeležil sejma. Kupčije se bodo sklepale na podlagi vzorcev, ki jih bodo producenti postavili na sejmu in bodo za obe stranki obvezne do gotovega roka, ki se bo določil pri vsakem sklepu posebej.

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

27

Ine se je sklonila, pograbila Barbo za rame in jo na vso moč stresla.

»Barba! Barba!« je kriknila. »Pomagaj, sicer sva izgubljeni!«

Počasi je odprla Barba oči. Prvo kar je videla, je bil slinavi, režeči se gobec gladne levinje, komaj par korakov od nje oddaljen.

»O vsi dobri duhovi, pomagajte, pomagajte!« je grozno zakričala, se postavila na roke in noge ter kričoč in jokajoč zbežala na vseh štirih po sobi, naglo kakor skokonoga srna, — vkljub vsem tehtnim stodvajsetin kilogramov.

Pogled na debelušasto prestrašeno ženo je zanimal celo levinjo. Za treutek je prenehala s svojimi napori in napeto opazovala čudno bitje. Barba pa je končno našla primerno skrivališče, — predal stenske omare.

Toda predal je bil mnogo preneznaten za njene razmere. Le glavo je brž skrila vanj, še enkrat je v smrtnem strahu zagnala krik, ki je v primeri z njim Kršakovo rjojenje bilo rahlo ječanje, — in izgubila je zavest.

Tedaj se je tudi levinja spomnila svojih namenov in se s ponovno silo spet rinila skozi okno.

Bleda in vsa trda, z rokami sklenjenimi na prsih je Ine slonela ob nasprotni steni in z naraščajočo grozo opazovala napredovanje strašne roparice.

Njeni prsti so zadeli ob neko trdo reč.

Potipala je —.

O —! Samokres je bil, ki ga je dal Clayton in ki si ga je skrila v nohte.

V hipu ga je imela v rokah, pomerila je, sprožila —.

Zablislilo je in zagrmelo v tesnem prostoru.

Srdito je zarenčala levinja. Glava je izginila in za njo noge in dekle se je zgrudilo v nezavest. Pa levinja ni bila mrtva.

Krogla iz nevešče Inine roke jo je zadela le v pleča. Rana jo je sicer bolela in leva noga ji je ohromela, pa huje se še je levinja bliska in groma prestrašila.

Toda brž je bila spet na oknu, z divjo jezo se je plazila v odprtino, pa počasneje je šlo, rana na plečih jo je bolela in previdno se je izogibala, da ni zadela ob les.

Še malo in široka pleča se bodo prerinila skozi okno in vitko telo bo gladko zlezlo za njimi.

Tedaj je Ine spet odprla oči —.

Zdrknila je na kolena, nobenega upa ni bilo več na rešitev, priporočila se bo Bogu —.

Pa kaj je bilo to —?

Odnokod so zapeli brzi koraki. Bilo je kot bi nekdo v silnih skokih hitel bliže.

Ti je hitreje udarilo srce. Napeto je poslušala —.

Koraki so prihiteli pred kočo. Ustavili so se. Nekaj je butnilo ob steno.

Levinja je jezo zarenčala in obrnila glavo.

Drugi koraki so prihiteli. Krajši so bili. Nekdo je pritekel h koči. Čula je njegovo naglo sopihanje.

Neznani glas je v neznani govorici nekaj zapovedoval. Čulo se je kakor hreščete žlobudranje opic, kakor jezo renčanje divje živali —.

In nato je čula Claytonov glas —.

O dobri Bog —!

Videla je, kako je levinja počasi lezla skozi okno na prosto, izginila so pleča, nato je izginila ogromna glava, nazadnje se je žival le še s prednjimi nogami oprijemala okvirja.

In zunaj pred oknom je zagledala Ine v bledem zvezdnem svitu obrise dveh moških. —

Ko je Clayton v gozdu čul strel, ga je popadel neznani strah.

Mogoče je sicer bilo, da je ustrelil kateri mornarjev, toda — tudi Ine je imela samokres, sam ga ji je dal.

In njegovi od prebitega strahu otrpli živci so zadržali v novem strahu. Kaj če so Ino napadli mornarji —! Ali pa divje živali —!

Ine v nevarnosti —!

Kaj si je njegov spremljevalec mislil, ko je slišal strel, tega seve ni mogel uganiti. Le to je opazil, da je brž izdatno pospešil korake in ga kmalu pustil daleč za seboj.

Skočil je za njim, opotekel se je ob koreninah, butal ob debela, nešteto krat je padel, nazadnje pa je obtičal sredi črne teme.

Ves obupan je zaklical na pomoč in na njegovo veliko tolažbo se je res kmalu spet pojavil neznani »divji mož« v temi pred njim.

Sadnega sejma se udeležijo lahko vsakdo, ki ima na prodaj kaj več lepega, obranega, zimskega, namiznega sadja, pred vsem jabolki, hruškami in orehovi. Vzorci sadja se bodo morali postaviti na sejem v posebnih zabojčih, ki so posneti po ameriškem normalnem zaboju in zelo pripravljeni za prevažanje sadja. Kdor se bo pravočasno zgledal, bo dobil zabojčke brezplačno od Sadjarskega in vrtnarskega društva. En zabojček drži okroglo 20 kg sadja — najdebelejših jabolki gre noter 72, najdrobnejših, ki pridejo v poštev kot tržno blago, pa 252. V en zaboj se bo smela vložiti samo ena sorta jabolki ali hrušk, ki mora biti enake kakovosti in kolikor mogoče enako debela. Samo ob sebi je umevno, da mora natančno odgovarjati blagu, ki je namenjeno za prodajo. Sadjarji iz bližnje ljubljanske okolice bodo lahko pripeljali sadje na sejem kar na vozovih nezapakovano, toda ločeno po sortah in lepo razbrano. Vsi drugi ga bodo poslali po železnici kot brzovozno blago.

Sadjarje opozarjamo, da se ne prenačijo s prodajo ker pozno zimsko sadje naj bi se trgalo še le proti sredi oktobra. Le tako sadje ima pravi okus in pa — kar je jako važno — potrebno trpežnost. Pri nas navadno vse preveč hile s spravljanjem in prodajo. Ko bi se imela trgovina z zimskim sadjem še le razviti, ga navadno ni več. Poizkusili naj bi enkrat s sadnim sejmom vsaj tisti, ki imajo kaj več blaga, ki utrpijo toliko časa, da ga razberejo in ki imajo primerno shrambo za nekaj tednov. Sedaj je trg prenapolnjen z jesenskimi sadjem. Zato pa tudi zimsko še nima prave veljave.

Sicer pa nič ne tvega, kdor se sejma udeleži. Zaboje bo dobil zastoj, prostor na velesajmu ne stane nič, na sejem poslani vzorci se bodo prodali in izkupiček bo njegov — in če sadje prodaja, bo namen sejma dosežen brez vsakih težav.

Kdor se bo torej odločil za sejem, naj nemudoma ali najkasneje do 8. t. m. prijavi udeležbo Sadjarskemu in vrtnarskemu društvu v Ljubljani. Navede naj, s kolikimi vzorci se bo udeležil in koliko biaga ima na prodaj. Takoj na to bo prejel potrebne zaboje in vse, kar je za vlaganje potrebno. Sadje bo treba poslati v Ljubljano do 17. t. m.

Kmetijska dela v mesecu oktobru.

V splošnem in pri živini.

V oktobru spravljamo vse tiste poljske pridelke in različno sadje, ki septembra še ni bilo zrelo ter ga vsled tega nismo mogli spraviti pod streho. Pred spravljanjem očistimo shrambo vsakršne nesnage, ki bo mogla postati pozneje vzrok, da bi sadeži segnili. Krompir in korenstvo je treba spraviti v najhladnejšo klet, ker ga le na ta način moremo ohraniti dolgo časa nepokvarjenega. V toplih kletih krompir in korenstvo rado gnije, proti pomladi pa hitro kali in poganja. Toplina krompirjeve kleti naj ne presega 6 stop. C. Ako imamo premalo krova za krompir in korenstvo — peso, mrkev in repo —, tedaj si odpomoremo s podsignicami, ki jih skopljemo na njivi ali v bližini hiše. V podsignicah moremo ohraniti imenovane sadeže sveže in zdrave celo do pozne pomladi. Podsignice so 25 cm globoke, 2 m široke in poljubno dolge jame, v katere se vlagajo gomolji in korenstvo v podobi strehe. Čim več imamo sadežev za vlaganje, tem daljša mora biti jama. Dokler ni mrazu, zasujemo zemljo le ob obeh straneh kupa in si-

Nekaj trenutkov ga je neznanec gledal kot bi ne vedel, kaj naj počne z njim. Nato pa mu je mignil, naj se ga oklene krog vratu.

Clayton je ubogal in neznanec mu je skočil s svojim težkim bremenom v veje.

Kar je sedaj doživljal Clayton, tega vse svoje dni ni mogel pozabiti.

Visoko gori skozi veje je hitel z njim neznanec, v vratolomnih višinah je šinil z enega drevesa na drugega, z nezmočljivo varnostjo je stopala njegova noga po zapletenih vrveh slaka, srbota in bršljana in Claytonu se je vrtelo v glavi, če je pogledal podse v temne globine džungelskih tal. Kajti Trzan je potoval po najvišjih vejah, tam kjer so najredkeje in je pot najkrajša.

In s tako naglico je potoval, da je Claytonu sapo jemalo.

Trzan pa se je jezil nad svojo počasnostjo —.

Dospela sta na obrežje.

Trzanovo bistro uho je od daleč ujelo čudne glasove, ki so prihajali sem od kože. Koj je vedel, da je na delu Sabora, Levinja.

Šinil je z visokim vej, lahno in prožno je skočil na tla, vrljub teži, ki jo je nosil, se otresel Claytona in pohitel h koči.

Clayton je pohitel za njim kar je mogel.

Ni bilo več dvoma — Ine je bila v nevarnosti! In Ine, hči profesorja Porterja, ni bila zanj samo nežno, mlado dekle v smrtni nevarnosti, ampak tudi edino dekle na svetu, ki jo je ljubil. Življenje bi bil zastavil zanj.

Ko je zavil krog ogla, je zagledal prizor, ki je osra-

Pravo
Schicht-ovo milo z znamko „Jelen“
je bilo, je in bo vedno ostalo najboljše! Pri nakupu pazite na ime „Schicht“ in na znamko „Jelen“.

V vinogradu.

Grozdje v vinogradu dozoreva in postaja z vsakim dnevom slajše. V letošnjem letu neurja in deževja je tudi grozdje v zoritvi zaostalo, četudi so zadnji tedni v mesecu septembru vplivali na kakovost grozdja zelo ugodno. Zato bo treba s trgatvijo počakati vsaj do druge polovice oktobra, zlasti če bo trajalo suho vreme še naprej. Kdor ima v svojem vinogradu namizne sorte, kot muškatelec, muškati silvanec, muškati žlahtni, silvanec i. dr. more grozdje s pridom vnovčiti na grozdnem trgu. Pri letošnji trgatvi moramo paziti posebno na to, da odstranimo vse suhe in trde jagode, ki so bile napadene po peronospori in oidiju, ker nam le-te morejo zmanjšati pridelek in poslabšati kvaliteto. V večjih vinogradih berejo vsako sorto zase, da dobijo sortna vina, ki se plačujejo dražje, kakor mešana. Pri trgatvi in prešanju grozdja je največja snaznost zelo na mestu. Najboljše je, pred trgatvijo vso posodo, ki pride pri tem poslu v uporabo, izmiti z vrelo vodo, v kateri smo raztopili 2 odstotka sode. Stiska naj se kolikor mogoče naglo, da ne pride grozdje z zrakom preveč v dotik. Zračni kisik kvari mošt in utegne povzročiti poznejše rjavenje vina. Po končani trgatvi je misliti na namočenje hranilnih snovi, ki smo jih odvzeli zemlji z dobljenim pridelkom. Gnojimo s hlevskim gnojem, kompostom, umetnimi gnojili, ali pa tudi z zemljo, ki je na hranilnih snoveh bogata. Po nekod gnoje s kamenjem, ki rado razpada. Takšno kamenje je bazalt, škrljavec in lapor. Gnojenje z laporjem je v Nemčiji že zdavnaj v navadi. Tam kopajo lapor v času, ko ni drugega dela, v jamah in ga vozijo zdrobljenega v vinograde. — Zelene cepilke je položiti v zemljo (pograbiti), da jih mrz ne poškoduje. Osipajmo eno- in dveletno trsje v vinogradu do tretjega žlahinega očesa, da ne pozebe po zimi. Izkrpajmo luknje, ki so nastale v mladih nasadih vsled uporabe slabega trsja, z močnimi eno- ali dveletnimi trtami, ki jih obrežemo še le spomladi. Pri sajenju v jeseni, ki je vsekakor boljše od spomladanskega, prikrašamo samo korenine. Trte, ki so izostale pri sajenju, smejo znašati k večjemu 5 odstotkov vsega posajenega trsja.

V sadonosniku.

Zimsko sadje spravljamo enako, kakor poletno. Natrgano namizno sadje razbiramo v dve vrsti. Najboljše sadove dajemo k prvi vrsti, slabše in drobnejše in pri hruškah tudi kamenite pa k drugi vrsti. Najdebelejša izbrana sadeže ene in iste sorte imenujemo kabinetne sadeže. Sadje, katerega ne maramo shraniti kot namizno sadje, posušimo ali pa sprešamo v sadjevec. — Razbrano namizno sadje spravimo v hladno shrambo, ki naj bo zračna in ne presuha. Sadne shrambe je treba

Spomnil se je boja s Kršakom.

Koj je izpustil rep, po bliskovo se je vrgel Sabori na hrbet, njegove jeklene mišičaste roke so segle Sabori pod prednje noge, se ji ovile okrog tilnika, — prsti so se sklenili in »popolni Nelson« je objel žival krog tilnika ter je upognil hrbtenico.

Levinja je zarjavela in se vrgla na hrbet, pa silni Trzan je le še huje pritisnil.

Besno se je valjala po tleh, da bi se iznebila strašnega napadalca, bilo in lovila je s šakami krog sebe, — pa huje in huje so pritiskale jeklene mišice in vedno globlje je lezla Saborina glava.

Bolj in bolj so slabeli njeni napor.

In Clayton je videl, kako so se nabrekle silne mišice v rokah in na tilniku »divjega moža«, cele grudaste kepe so vzrastle pod rjavo kožo, še eden orjaški napor — in nato zamočkel hrešč.

Trzan je prelomil levinji hrbtenico v tilniku.

Mladi orjak je planil na noge, stopil premagani Sabori za vrat ter zagnal v strmečo zvezdno noč divji, zmagovalni bojni krik Kršakovega rodu.

Noč je umolknila in mrtva, plaha tiho je zavladala na obrežju in v džungli.

Tedaj pa se je iz kože boječe oglasila Ine.

»Gospod Clayton —, za božjo voljo, kaj se je zgodilo —? Ali ste še živi —?«

Clayton je skočil k vratom, zaklical, da je vse v redu in da naj odpre.

(Dalje prihodnjič).

cer za približno 1 dm debelo, da lažje uhaja puh iz kupa. Ko pa pritisne mrz, je kupe do pol metra na debelo pokriti z zemljo, da vloženo korenstvo ali krompir ne zmrzne. Okoli kupa napravimo jarek, da deževnica lahko odteka.

Zivino pasemo širom po travnikih, dokler ni prehuje slane. Prehod od zelene krme na suho naj se vrši polagoma, enako, kakor od suhe na zeleno, da živali ne zmrsavijo. Če hočemo molzno govedo obrdžati tudi ob suhi krmi pri dobri molži, dodajemo klaji dnevno po dvakrat nekoliko narezane pese ali repe. Svinje začnimo boljše krmiti že sedaj, da dobimo debelejšo slanino. V mesecu oktobru začnejo mladice (mlade kokoši) nesti ako so dobivale zadosti tečne hrane.

Iz vremena v mesecu oktobru sklepajo stari vremenski prerokovalci s precejšnjo gotovostjo na vremenske prilike v mesecu aprilu prihodnjega leta, kakor tudi na ostrost predstoječe zime. To potrjujejo sledeča pregovora:

Vsakokratno vreme vinotoka daje rado za april poroka.

Če hrast v oktobru listje obdrži, hud mrz nastopil bo de zimske dni.

Za pravo vsebino in kakovost

ASPIRIN 0.5

preiskušanih aspirinovih

tablet "Bayer"

jamči samo originalni zavoj (ploščasti kartoni s 6 ali 20 tabletami) z modro-belo-rdečo varstveno znamko. V lastnem interesu odklanjajte vse druge zavoje.

motil vse njegove dotedanje pojme o viteštvu in plemenitem junaštvu v reševanju pomoči potrebnega nežnega spola.

Mladi orjak, »divji mož«, kakor si ga je imenoval Clayton, je držal levinjo — za rep, se upiral z nogami ob steno in vlekel žival z okna, da so se mu napenjale jeklene mišice in modre žile na silnih plečih in rokah.

Za hip je Clayton osupnil nad toliko drznostjo.

Pa brž se je zavedel, priskočil je in tudi sam pograbil za rep.

Tedaj se je oglašil čudni neznanec.

V zapovedujočem, odločnem glasu mu je nekaj naročal. Glas je bil hreščec, renčec in Clayton ga ni razumel. Vkljub temu je krepko prijel za rep ter vlekel z vso močjo. »Divji mož« pa je nevoljno renčal nad njim v svojem neznanem jeziku.

Ubogi Clayton! Kako lahko bi bil pomagal —.

Zaman mu je Trzan dopovedoval v glasovih Kršakovega rodu, naj vzame strupene puščice iz tulja in naj jih zasaadi Sabori v hrbet in naj prime za njegov dolgi lovski nož ter ga zabode Sabori v srce. Sam ni smel izpustiti živali, ker bi je slabotni Clayton nikdar in niti za trenutek ne mogel zadržati.

Pa belokožec ga ni razumel —.

Skupno sta torej vlekla in žival je renčec in tulec od jeze zlezla z okna.

Tedaj pa se je zgodilo nekaj, nad čimer so menda ostrmele same nebeške zvezde —. Claytonu vsaj je v nemi grozi otrpnila vsa kri v žilah.

Le s kremplji se je še žival držala okna. Trzan si je lomil glavo, kako in s čim bi jo napadel.